

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2200/2019
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиоца IGB AUTOMOTIVE COMP ДОО Инђија, чији је пуномоћник Милутин Сретеновић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Бумбић, адвокат из ..., ради утврђење повреде пословне тајне, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2886/18 од 12.04.2019. године, у седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2886/18 од 12.04.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2886/18 од 12.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији П1 303/17 од 27.08.2018. године, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужена извршила повреду пословне тајне, у смислу члана 10. став 2. Закона о заштити пословне тајне, на тај начин што је 22.10.2015. године, путем свог пуномоћника у предмету Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији П1 206/15 доставила поднесак, уз који је приложила документа, која представљају пословну тајну тужиоца и то: производни налог број .. од 13.07.2015. године, који се односи на израду каблова за аутомобил марке BMW и производни налог број .. од 06.07.2015. године, који се односи на израду каблова за аутомобил марке BMW, додатак за радно упутство АА-..01, каталог грешака грејачи/каблови/сензори од 07.03.2014. године, документ о подацима о прегледаним деловима персонални број .. од 15.07.2015. године, као и текст интерног конкурса (обавештење) за радно место завршна контрола грејача, да се наложи туженој да уништи документа која представљају пословну тајну тужиоца и да се пресуда објави у дневном средству јавног информисања, које се дистрибуира на целокупној територији Републике Србије, о трошку тужене, као и да се обавезе тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка, са каматом по стопи и начину обрачуна у складу са Законом о затезној камати почев од

дана правноснажности пресуде до исплате, и обавезан је тужилац да туженој на име трошкова плати 70.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2886/18 од 12.04.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана, прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Тужилац је тужбом тражио да се утврди да је тужена извршила повреду пословне тајне, тако што је 22.10.2015. године, путем свог пуномоћника у предмету Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији П1 206/15 доставила поднесак, уз који је приложила документа, која представљају пословну тајну тужиоца, да се наложи туженој да уништи та документа и да се пресуда објави у дневном средству јавног информисања које се дистрибуира на целокупној територији Републике Србије, о трошку тужене, сматрајући да је тужена извршила повреду пословне тајне у смислу члана 10. став 2. Закона о заштити пословне тајне, јер је незаконито користила документа тужиоца која представљају пословну тајну. О захтеву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз примену одредби Закона о заштити пословне тајне („Службени гласник РС“, бр.72/2011), оценивши да тужена достављањем предметне документације у поступку који је вођен пред Основним судом у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији није предузела радње које за последицу имају откривање, прибављање или коришћење информације која представља пословну тајну, будући да су предметна документа достављена ради вођења те парнице и да нису била доступна трећим лицима, осим странкама у судском поступку, са којих разлога су одбили, као неоснован захтев тужиоца. Тужилац у ревизији указује на чињенична и правна питања конкретног спора и не прилаже доказе којима би поткрепио своје тврдње о неуједначеној судској пракси у предметима са истим или сличним чињеничним и правним основом, као што је овај, као и о супротним одлукама о истом захтеву као што је овај.

С обзиром на изнето, то следи да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.03.2016. године.

Чланом 11. ставом 1. Закона о заштити пословне тајне, прописано је да у случају повреде пословне тајне, држалац пословне тајне може тужбом да покрене поступак пред судом против сваког лица које изврши повреду пословне тајне у смислу члана 10. став 2. овог закона, док је ставом 4. истог члана прописано да се на поступак по тужби из става 1. овог члана примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Имајући у виду да се у овом случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић